

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 110. — ŠTEV. 110.

NEW YORK, TUESDAY, MAY 10, 1932. — TOREK, 10. MAJA 1932

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX.

“VRATA ZA REVOLUCIJO SO ODPRTA” — MCGRADY

V SLUČAJU, DA NE BODO DOBILI
NEZAPOSLENI PRAVOČASNO
POMOČI SE JE BATI NAJHUUŠEGA

Nezaposlenost je večja kot je bila kdaj prej, in prihodnja zima bo še dosti hujša. — Vlada bi morala vedeti, da so v deželi večje potrebe kot je pa uravnovešenje proračuna. — Senator Costigan je rekel, da ni kongres storil ničesar konstruktivnega za odpravo nezaposlenosti.

WASHINGTON, D. C., 9. maja. — Danes je bil zaslišan pred posebnim senatnim odborom zastopnik Ameriške Delavske Federacije, Edward F. McGrady. Rekel je, da bi ne bilo prav nič čudnega, če bo izbruhnila revolucija, ako zvezna vlada ne zaustavi vedno naraščajoče nezaposlenosti.

Poseben senatni odbor razpravlja o Costiganovi predlogi, ki zahteva, naj izda vlada za petsto milijonov dolarjev obligacij ter naj se da potrebne skladde državnim in občinskim upravam, ki naj takoj prično z javnimi gradnjami.

— Ako se ne bo ničesar storilo v tem oziru, če se siromaštvo ne bo zmanjšalo pač pa povečalo, bodo vrata za revolucijo naširoko odprta, — je rekel McGrady. Na vprašanje, kaj se bo zgodilo, za slučaj, da se kongres odgovori, ne da bi kaj storil, je odvrnil zastopnik Ameriške Delavske Federacije: — Kongres bo odgovoren za revolucijo.

— Delavski voditelji, — je nadaljeval, — so izgubili potrpežljivost, ker ni vlada uvedla nobene pomožne akcije. Nezaposlenost je večja kot je bila kdaj prej, in prihodnja zima bo še hujša kot je bila zadnja.

— Ko so se po raznih mestih vršili izgredi, so vladni zastopniki enostavno izjavili, da so izgredite povzročili komunisti. S tem je bila zadeva za vlado rešena. Pomisliti je pa treba, da pretežna večina ljudi, ki so demonstrirali, ne ve ničesar o komunizmu. Ljudem ni mar politika, ljudje zahtevajo kruha.

— Administracija bi moralna vedeti, da so v deželi še druge, dosti večje potrebe, nego je uravnovešenje proračuna. Kruh je najpotrebnejša stvar. Kruh si hočemo zaslužiti s poštenim delom. Če pa to ni mogoče, ga bomo pač morali pridobiti na kak drugi način.

Senator Costigan, demokrat iz Colorado, eden izmed sestavitev predloga, je otvoril zaslišanje z izjavo, da nista kongres in administracija storila ničesar konstruktivnega za odpravo nezaposlenosti.

H. L. Lurie je kot zastopnik pomožnih organizacij izjavil, da so tako privatni kot tudi mestni skladki skoro popolnoma izčrpani, dočim se potrebe večajo z vsakim dnem.

Zahteve za vladno pomoč postajajo vedno glasnejše. Posebno demokratje v senatu se zavzemajo zanj. Če ne bo drugače, bo treba sklicati konferenco stranke, in pri tej priliki bodo prerezetali razne tozadevne predloge.

MacNary, predsednik poljedelskega odseka v senatu, je zahteval pomoč za vse one, ki gredo na deželo v namenu, da se tam naselijo.

Kongresnik Haines je danes pozval vse tvorničarje in industrijalce po deželi, naj dajo svojim strojem enkrat praznik ter naj zaposlijo delavce.

— Iz moje lastne tovarne sem odstranil neki moderni stroj, — je rekel, — in sem namesto njega zaposil osem nezaposlenih. Če bi vsi tovarnarji

Tardieujev kabinet bo odstopil

THOMAS MASSIE PONUDBE ZA JE POBEGNIL S SVOJO ŽENO

Sodnega poziva ni hotel sprejeti. — Skrivaj sta prišla na parnik. — Mornariški poveljnik v boju s policistom.

Honolulu, Havajsko otroke, 9. maja. — Mornariški poročnik T. H. Massie se je s svojo ženo Thalia in njeno materjo Mrs. Granville Fortescue z ladjo ameriške mornarice pripeljal do petnische ladje Mololo, ter so na nasprotni strani pomola skozi vrata za prtljago zlezli v ladjo.

S tem je skušal Massie prepričati, da njegovi ženi ne bit vročen sodniški poziv, da mora prati v obravnavi proti ujenim stirim napadalecem.

Poročnik Massie njegova tašča Mrs. Fortescue in dva mornarja so bili obsojeni na deset let ječe, ker je bilo pred poroto dokazano, da so odvedli in umorili domaćina Josepha Kahahawai, ki je s stirim drugi tovarisi v noči 13. septembra z avtomobilom odpeljali Mrs. Massie v neko goščino in so tam nad njim vzdostili svoji pohotnosti.

Proti vsem zločinecem je bila dvignjena tožba, toda porota jih je oprostila, dasi je Mrs. Massie odločno izjavila, da so to njeni napadaleci. Proti njim se bo 25. maja pričela druga obravnavna.

Mrs. Massie ni hotela pri tej obravnavi nastopiti kot prica. Zato je s svojim možem in materjo skrivala šla na parnik in se odpeljala v San Francisco. Na ladji je tudi njihov zagovornik Clarence Darrow.

Policist Dewey Mookini je prisnel na ladjo sodniški poziv, da bi ga izročil Mrs. Massie. Ravno ko je hotel policist vročiti poziv, se mu postavi nasproti poveljnik mornariške postaje in Massiejev predstojnik kapitan Ward K. Worthman in panje D. Mookinija vstran, medtem pa Mrs. Massie izgina v svojo kabino.

Med kapitanom in policistom nastane preprič in se ručeta po hodniku. Nato pa pride Massie in pomiri oba nasprotnika, ki si se žeta v roke, nakar policist odide, ne da bi vročil sodniški poziv Mrs. Massiejevi.

ODPUTSTITEV DELAVEV V NEMČIJU

Dessau, Nemčija, 9. maja. — Junkerjeva tovarna za izdelovanje aeroplakov je odpustila 850 delavev. V svojem tozadevnem naznalu prva družba, da bo tovarna zaprta dva tedna,

sledili mojemu vzgledu, bi dobilo na tisoče ljudi delo.

WASHINGTON D. C., 9. maja. — Tekom razprave o Costiganovi predlogi pred posebnim senatnim odborom je rekel Karl Schweinitz, izvršilni tajnik Community Council, da je v Philadelphia tristotisoč nezaposlenih. 55,000 družin dobi v a povprečno po \$4.23, od česar odpade \$3.93 samo za živila. Za stanarino, razsvetljavo, obleko in druge potrebskine ostane takši družini na teden samo trideset centov.

MUSSOLINI JE ZASTRAŽEN

V sled umora francoskega predsednika varuje Mussolini močna straža. — Celo uradniki težko prihajajo na razstavo.

Rim, Italija, 9. maja. — Z neuvadno pazljivostjo so stražili Benito Mussolini, ko je prišel fašistični poglavarski vstopiti v parlament.

Posebne varnostne odredbe so bile upeljane vsled umora francoskega predsednika Paula Doumerja.

Mussolini je šel na razstavo eno uro poprepjek poti pa je bilo pravno določeno. Vse ulice, po katereh se je vozil Mussolini in okolične razstave so stražili vojaki s puškami. Več sto osebam, ki so imeli vstopnice k razstavi, je bil zabranjen vstop. Straža je celo pred vratom pospolja ustavila finančnega ministra Antonio Mosconija in senatnega predsednika Luigija Federzonija. Ko sta oba visoka uradniki protestirala se jim je straža samo smejala in nista mogla v pospolju, dokler njihova osebnost ni bila določeno dogna.

Toda pogoditi se niso mogli. Pred kratkim pa, ko je šlo delo na tank proti koncu, je zastopnik države zopet prišel in je primaknil k prvotni ponudbi še pol milijona dolarjev. Zopet ni prišlo do nikakega sporazuma in zastopnik se je vrnil v svojo domovino, da bi izposloval od vlade, da dovoli pol milijona dolarjev, s katero vso bi bilo mogoče kupiti tank in njegove tajnosti. Že nekaj let poprepjek je nek zastopnik iste vlade skušal od Christieja kupiti pravico za izdelovanje njegovih prvotnih tankov, kateri uporabljajo armada Združenih držav.

Temu zastopniku je tedaj izjavil Christie, da se bo najprej obrnil na to državo, ako se Združene države ne bi zanimala za njegov izum.

Christie je rekel, da so se tudi drugi slavni ameriški izumitelji kot Joseph Holland, Hudson Maxim, Isaac Lewis in drugi moralni obrniti na tuje države, preden je domovina priznala vrednost njihovih izumov.

Kot pravi Christie, do sedaj od ameriške vlade še ni sprejet nikakve ponudbe. Njegov najnoviji tank bo vozil po 110 milijonov uro, po slabem ozemlju pa do 70 milijonov. Novi tank bo tehtal samo stiri tone in ga bo mogoče z nepravilno prepeljati.

Tank bo oborožen z 75-milimetrskimi topovi in bo v njem prostora za pilota in štiri vojake. Plaval bo tudi po vodi.

GROBNICA IZ 12 STOLETJA

Pariz, Francija, 9. maja. — Ameriška akademija za preiskavo srednjega veka pod vodstvom profesorja Kenneth J. Connant je poimela grobico iz 12. stoletja.

V krsti so našli posebno dobro ohranjen truplo opata Pontiusa de Melgesius, dasi je bilo zakopano že 800 let.

De Melgesius je bil izvoljen za opata v Cluny leta 1109. Iz neznanega vzroka pa si je nakopal predvojno jezo in je bil poklican v Rim, kjer je umrl v letu 1125. Njegova zlatom prekrita obala je bila v najboljšem stanju in vezenine zelo umetno izdelana.

RUSIJA HOČE VZHODNO TRGOVINO

Moskva, Rusija, 9. maja. — Medtem ko je ruska vojska polnoma pripravljena na vsak zunajni napad, skuša sovjetska vlada dobiti v svoje roke trgovino med Nenčijo in Brazilijo.

Prvi korak k temu je ravnokar sklenjenja gospodarske zveze s Turčijo, kateri je Rusija posodila ob sklenitvi pogodb na osmih milijonov dolarjev.

Pristnosti njegovih predmetov poleg Frado Jožefovih je oživila mnogo spominov.

MINISTRSKI PREDSEDNIK NE BO ŠEL V ŽENEVO

PARIZ, Francija, 9. maja. — Ko bo jutri izvoljen novi predsednik francoske republike, bo vložil ministrski predsednik Andre Tardieu svojo resignacijo. — Zahteval bo, naj bo resignacija takoj sprejeta. To je sicer nekaj novega v francoskem parlamentarizmu, toda do tega zaključka je prišel Tardieu vsledtega, ker je bila njegova stranka pri nedeljskih ožjih volitvah strahovito poražena.

V zbornici imajo največ sedežev socijalisti in radikalni socijalisti. Novi francoski ministrski predsednik bo brez dvoma Edward Herriot.

Tardieu bo postal najbrže še do prvega junija v uradu. Onega dne se namreč sestane novi parlament.

V Ženevo ne bo šel več Paul Boncour, bo začasni načelnik teme.

Kakšna bo bodoča francoska zunanjska politika. Ko sta oba visoka uradniki protestirala se jima je straža samo smejala in nista mogla v pospolju, dokler njihova osebnost ni bila določeno dogna.

Demonstracije so vpravljene s strankami, ki so izvrzile brezposelne v kjer jih voda iz galaksijev cevi in mogla razgnati, so pravili policisti streljati s strojnimi puškami.

Birmingham, Ala., 9. maja. — Med arretiranimi komunisti ste tudi dve dekleti. Izgredi so se pričeli, ko se demonstrant je nismo zmenil za policijsko odredbo, da korakajo po ulicah ni dovoljeno.

Kot pravi policijsko poročilo, se je strojna puška slučajno sprila, ko je nek komunist vrgel oblačilo, ki je vpleteno v zavojnik. Leon Blum se bo vrnil v svoja sejza.

Demonstracije so vpravljene s strankami, ki so izvrzile brezposelne v kjer jih voda iz galaksijev cevi in mogla razgnati, so pravili policisti streljati s strojnimi puškami.

Zavodi za stare in onemogle ljudi pa niso bili še nikdar tako polni kot sedaj. Vsled tega je bila berlinska občina primorana odpreti za nje dva nova zavoda.

Mnogo starih ljudi ne more več živeti s svojo pičo pokojnino.

PRENEHAL ISKATI HCERE

London, Anglija, 9. maja. — Upanje, ki je trajalo 17 let za atanje amerciškega plastičnika, dr. Friderica W. Pearl, je sedaj končano.

Dolgh 17 let je upal, da sta se njegovi hčeri Susan in Amy resili, ki ste bili skupaj z njim na Luzitaniji, ko jo je nemški torpedni potopil 7. maja 1915. Vsa leta je čakal.

Konečno se je vdal v svojo urodino in je opustil upanje, ko je prišel pred sodišče in vložil prošnjo, da sodnik razsodi glede začuščine oba hčera.

V veliki zmedbi ob potopu parnika sta mu hčeri izgubili. Neko pa mu je rekel, da ju je njihova governanta srečno spravila v resilni čoln.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

C. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
116 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četr leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$8.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan in vseeno najdejši in pravljivo. Denar naj se blagoviti po Money Order. Pri spremembni kraju naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznani, da hitreje najde mo načelna.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHElsea 3-3878

PRINC JURIJ

Pokojni srbski kralj Peter je imel dva sinova, Jurija in Aleksandra. Jurij je par let starejši ter je bil že ed rojstva določen kot Petrov naslednik.

Skoro v sleherni družini je pa kaka takozvana črna ovea, in srbski Jurij po pravici zasluži to ime.

Že kot mlad fant je kazal znake duševne abnormalnosti ter je staremu Petru zagrenil marsikatero uro. Ko je fant dorasel, je imel dovolj denarja, pa ni zna pametno gospodariti ž njim. Po Parizu, Rivieri in raznih letoviščih je trosil denar in uganjal take stvari, da je začel stari Peter dvomiti, če bi mogel biti sin Jurij njegov vredni naslednik.

In tako se je zgodilo, da se je premislil ter določil Aleksandra za bodočega vladarja Srbije.

Jurij se ni dal tako zlepja odpraviti. Šele s težkimi milijoni so ga potolažili. Toda milijoni so bili usodepolni zanj. Pijača, in ženske so mu popolnoma zmedle že itak zrahljano pamet. Baje je v ludih napadih blaznosti uganjal še večje ekspade, kot jih je ugajan konecem prejšnjega stoletja avstrijski nadvojvoda Oton, kateremu ni bilo nič, stopiti nag, z opasano sablo in s čelado na glavi, med dvorno družbo.

Norac je treba spraviti na varno, in tako se je menda tudi z Jurjem zgodilo, kajti zadnja leta ni bilo dosti slišati o njem.

Nasprotniki sedanje Jugoslavije, ki so v italijanski službi, se pa poslužijo vsakega sredstva, da bi sami profitirali in mladi državi škodovali.

Ugibali so in iskali ter slednjič iztaknili ubogega blaznega Jurja v nekem zavodu. Pravijo, da je v Nišu, v močni trdnjavni v železje ukovan, in sicer — čnje in strmite — ta usoda ga je zadeha samo zato, ker skuša pomagati hrvatskim separatistom, ki žele po naročilu Italije podepit Hrvatsko od jugoslovanske države.

Mi ne vemo, kaj je z Jurjem in nas tudi ne briga. Ako so ga res zaprli in napravili neškodljivega, so storili najbolje, kar so mogli storiti v njegovem slučaju.

Smili se slehernemu razsodnemu človeku. Razen hrvaških separatistov in pariških prostitutuk pa za njim nične ne žaluje.

NAŠI V AMERIKI

V petek popoldne je v Cleveland Clinic preminul John Falec, star 42 let. Zapusča soprogo in dva sina. Ranjki je bil doma in vasi Pušna pri Kanalu na Gorjaku.

— 6. maja je umrl v Clevelandu Andrew J. Milavec. Njegov oče Frank je umrl pred 11. leti. Poleg matere Mary zavuča še starci brate.

— V četrtek so našli mrtvega v Gordon parku v Clevedandu rečnika Frank Škoda. Ranjki je bil star 46 let, ter zavuča tu sina Franka in hčer Alice, enega brata pa v New Yorku. Ranjki je bil rojen v vasi Vinogorica, fara Trebnje. V Ameriki je bil 26 let.

— Calumetska višja šola je izdala težki poročilo o učenju svojih dijakov in dijakinj, da drugo četrtek je druga tečaja. Med omenimi ki so dobili odliko, so tudi slediči imena Slovenev in Hrvatov: Emma Gasperich, Thomas Viehich, John Milnar, Anna Mlinar in Mamie Lenaeich.

— Novo mamo bo pel v nedeljo 22. maja v Holy Trinity cerkvi v Milwaukee Louis F. Koren, sin Mr. in Mrs. Frank Koren. Rev. Koren je menda dosedaj prvi milwaukee Slovenec, ki se je posvetil rami.

Dopisi.

Farrell-Sharon, Pa.

Tu prilagama Money order za par naročnikov na vaš list. Ker se skoraj 3 meseca tukaj ni nič delalo, se tudi malo zaostalo z naročino, no pa s časom se bo tudi to premagalo in poravnalo.

S 4. aprilon smo zopet pričeli delati in to po par dni na teden.

Ni dosti ali vseeno je boljše kakor nič.

1. maja se je pri avtomobilski nesreči smrtno ponesrečil Ollie Mack, Amerikanec, toda med Slovenci dobro poznan in priljubljen, ker je vedno med njimi živel. Zapusča ženo, več bratov in sester. Naj mu bo blag spomin!

Gospa Storklja se tudi večkrat oglaša v naši naselbini in tu pa tam pusti kakrška kričača za spomin. No, pa saj ni nič čudnega, ker večinoma delamo samo po par dni v tednu. (Ha, ha!).

14. maja ob 8. uri zvečer bom pa imeli nekaj posebnega v našem Domu na Baldwin St. Posetiš nas bo Mr. A. Grdin iz Clevelandu in bo seboj prinesel toliko krasnih premikajočih se slik iz naše divne Slovenije, da se bomo lahko zabavali celo večer in se počutili kakor da bili v starem kraju na počitnicah.

Torej, rojaki iz Farrell, Sharon, Wheatland in okolice, in vsak kdor ni še videl teh zanimivih slik, naj nikar ne zamudi te prilike, ker kaj takega se ne vidi vsak dan.

Zato še enkrat: Pridite vsi in pripeljite tudi vašo mladino s seboj, da tudi oni vidijo iz kakih lepih krajev smo prišli.

Pri tem bo tudi naše mlado pevsko društvo zapelo nekaj lepih narodnih pesmi, tako da bo

Ste namenjeni v Evropo?

Kdorkoli želi potovati letos v domovino, za stalno, ali le na začasni obisk svojcev, naj vse kakor piše po naša navodila za potovanje in preprical se bo, da bo za mal denar udobno in hitro potoval. Pošljemo jih vsakomur brezplačno.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Iz Slovenije.

Grozna smrtna nesreča.

V rudniku Zbožovo pri Plješnah se je pripetila smrtna nesreča, ki si je izbrala za žrtev komaj 20-letnega delavca Franca Ferleža. Fante je bil zaposlen pri razstreljevanju kamena, pri tem pa mu je predčasno eksplodirala mina, ki ga je strahovito razmetnila in mu raznesla glavo. Našli so ga mrtvega v mlaki krvi.

Grozna smrт maldega delavca je med domačini vzbudila splošno sočutje.

Velik požar pod Sv. Katarino.

Nenadoma je nastal bud požar v vasi Golo Brdo pod sv. Katarino. Začelo je goreti gospodarsko poslopje pri hiši št. 1 nakar je ogenj prešel tudi na hišo samou. Na pomoč so prišli gasile iz Medvod in okolice, vendar niso mogli prepričiti, da se ogenj ne bi prenesel tudi na hišo št. 3, ki je enako pogorela z gospodarskim poslopjem vred skorod do tal. Kako je genj nastal, zaenkrat še ni nis ugotovljeno in se vrsi preiskava.

Huda nesreča.

Te dni se je vračal domov kmet Murko Janez od Sv. Lovrenca na Dravskem polju z vozom iz Maribora. Ko je bil že blizu doma, so se mu konji nenadno splašili, pri čemer je padel raz voz in obležal v obeostenjarku z zlomljeno nogo. Konja sta nato prišla sama domov, dočim je nesrečnik ležal nad dve uri v jarku, ker se

ta večer v resnici zanimiv in užitka poln za vsakega. Vstopina ho zelo nizka, in preostanek bo v korist našega Doma.

Torej še enkrat, pridite vsi, ker to je prva prireditev to leto.

Za postrežbo bo tudi vse prekrbljeno. Tudi kranjske klobase se bodo lahko zalivale.

14. maja ob 8. uri zvečer vsi v Slovenski Dom, in ne bo vam žal.

Jerry Oke
predsednik Slov. Doma.

Smrt starega današnjega pastirja.

V Šmartnem pri Slovenjgradcu je umrl v visoki starosti 90 let Janez Lenart, upokojeni dekan, nadžupnik in častni kanonik. Rodil se je leta 1922 v Cirkovcu pri Pragerskem.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na ročnino točno.

Uprava "G. N."

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO

Din 200	\$ 4.—	Lir 100	\$ 5.90
Din 500	\$ 9.65	Lir 200	\$ 11.50
Din 1000	\$18.70	Lir 300	\$ 16.80
Din 2000	\$37.20	Lir 500	\$ 27.—
Din 5000	\$92.50	Lir 1000	\$ 53.25
		Lir 2000	\$106.30

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, boditi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še bolje popolno.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za priostojbine \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Pujsk z opicojo glavo.

V vasi Lakušije blizu Požege je vrgla svinja tri mladiči. En pujsk nima navadne podolgovate glave, temveč okroglo opicojo in široka usta, nad njimi pa potlačen opicoj nos. Tudi čelo ima nizko kakor opica. Pujsk je ostal živ. Prvi dan so mu dajali mleko z žleo, potem mu je pa gospodar kupil dudiko in sedaj piše mleko iz steklenic, kakor dete.

Trije samomori.

V vseh Elezagiči in Pervaniji blizu Banjaluke sa imeli dva samomora. V prvi vasi se je ustrelil pokovski komičnik Joviša Meslič, v drugi pa obesil 68-letni najbogatejši kmet Spasoje Vukelić, ki ga je baje poginal v smrt božjast. V vasi Utija blizu Karlovega se je obesil 60-letna kmetica Mija Krivankuća. Kaj jo je gnalo v smrt, ni znano.

Kmetica rodila mrtvi "siamski dvojčki".

V sibenski bolnici je porodila neka kmetica mrtvi "siamski dvojčki". Deklici sta bili normalno razviti samo da sta bili na trehnuh zraščeni. Spravili so ju v bolniško anatomčno zbirko.

Čuden nagon.

11-letna hčerkica tovarniške de lavke Petra Čokorilo v Mostarju je izvabila v svojo sobo 4letnega Cvetka Lukića, ga položila na posteljo in začela neusmiljeno pretepati s šbo, potem ga je pa zbadala še z iglo po vsem telesu. Slednji ga je še opckla z razbeljnim železom. Ko je zadostila svojemu čudnemu nagonu, je zabičila detetu, da ne sme nikomur povrediti, kaj je počela z njim. Deček je pa vse povedal materi, ki ga je odpeljala k zdravniku.

Vagon zdobil delavca glavo.

V delavnici državnih železnic v Zagrebu se je pripetila težka nesreča. Popravljali so vagon in ga dvignili, delaveci so pa stali pod njim. Naenkrat se je par oder porušil in vagon je strel glavo delavcu Stjepanu Žitkoviću, ki je seveda takoj obležal mrtev. Sreča v nesreči je bila, da ni vagon stalačil pod seboj še drugih delavcev.

Oče je ubil sina.

V vasi Jakovlje na Hrvatskem je kmet Blaž Pučko s sekiri ubil svojega 28-letnega sina Jurija. Oče in sin sta se večkrat prepričevali, da je oče očital sinu, da preveč piščanje in zapravlja denar. Tudi te dni zvečer sta se sprila, med prepričom je oče pograbil sekiro in udaril sin takoj močno po glavo, da mu je počila lobanja. Očeta so arretirali.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

150 strani dobrega čtiva

Cena 50 centov

Ni še prepozno, da dobite Vaš izvod Koledarja za 1932.

Počljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York

VEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

Peter Zgaga

SPORT.

Zadnjih smo razpravljali, če se sport izplača ali ne. Nekaterim se že iz

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PREPROGE

Baron Dindales je sprožil električni zvonec ob pisalni mizi in rekel sobarici, ki je takoj odprla vrata.

— Pokliče, prosim, gospo Petit-jean. Povejte, da se moram z njo posmetiti.

Trenutek pozneje je že planila upahana priletna gospodinja v sobo svojega najboljšega stanovaleca ki je že tretji mesec redno plačal najemino vedno vnaprej.

— Želite, gospod baron?

— Začlub, danes imam pritožbo, gospa — je ledeno mirno odgovoril stanovalec.

— Ali je mogoče? Kaj pa je za Boga miltega? — se je razvnela gospodinja.

— Poslušajte, gospa! — in baron je nemarno pokimal proti stropu. Iz gorenjega nadstropja se je razbilo slišal glasovir. Neke nerodne roke so neusmiljeno mrevarje Beethovenovo patetično sonato.

Gospa Petitjean je zardela do usrca: — Oprostite, gospod baron, zelo mi je žal.

— Mislim, da me boste razumeli, gospa. Res ne morem tu stanovati, če moram deset ur na dan poslušati tako mačjo godbo.

— Moj Bog, saj me vendar ne boste zavojili tega zapustili? — je prestrašeno vzkliknila gospodinja.

— Baron je obupno skomognil z rameni: — Mislim, da sem pokazal dosti potrebitnosti, gospa, a zdaj sem se res naveličal. Prepričan sem, da bom dobil življeno boleznen, če se ne bo to spremeno.

— Upam, da vam ne bo treba zapustiti mojega stanovanja, — je platio priponnila gospa Petitjean, — če hočete, lahko poprej govorim z vami gospo, ki stanuje nad vami.

— Kdo pa je ta gospa?

— To je neka priletna voda, kdo ugledna dama. Stanuje po polnomama sama. Glasovir je njeno edino veselje. Ne pozna nobenega

drugega razvedrila in res ne vem, kako oti se z njo zmenila.

Baron Dindales se je za trenutek zamisli: — Ali poznate vi to domo csebno?

— Prav za prav samo površno, gospod baron, a me vendar pozdravila, če jo srečam na stopnicah. Včasih se tudi posmetiti o vremenu ali draginji, a samo na kratko. Veste, nekoc ponoci j je prislo tako slabo, da je pripela trakti po tleh v sobi. Razumela sem, da me klice, ker je vedela, da jo bom čula. Pohitela sem gor in potem šla po zdravnika. Gospa mi je bila hvaležna in, zato mi bo šla morčiti tudi zdaj na roko.

Baron je prikljal. — To vsekakor poenostavi zadavo. Povejte, prosim, gospe v mojem imenu, da ji nikakor ne maram odvzeti edinega ravedrila. Želim samo, da ne bi zame imelo kvarnih posledic. Povejte, prosim, da sem pravljival narečiti debelo preprogo, ki bo popolnoma pokrila tla v njeni sobi. Če bi se podložila preproga še s plutovino, ne bi mi bila več treba poslušati tega nesrečnega klavirja. In gospa bi še nekaj prisledila povrh pri snaženju parketo.

— Prav rada bom sporočila vso željo, — je uslužno odgovorila gospodinja, — a bojim se, da bi povzročila dokaj izdatkov.

— Vse izdatke bom svedela plačal jaz, — jo je očabno prekinil baron.

— O, potem ni nobenega dvoma o uspahu. Jamčim, da vam bo gospa prav rada ustregla.

V istem trenutku je neko posevo sozvočje tako kruto užalilo občutljiva baronova ušesa, da je nervedno planil na noge in naslanjača.

— Ah, lepo vas prosim, gospa Petitjean, pojrite takoj k vaši soudi! Imejte vsaj malo spoštovanja do Beethovna.

Gospodinja je naglo pagledala v

ogledalo in si naravnala pričesko:

— Bodite prepričani, da se bom takoj potrudila vse dobro urediti.

Sepetanje dveh ženskih glasov, ki se je kmalu slišalo skozi tenak strop, je nudilo dokaz, da se je gospodinja nemudoma lotila svoje kćeljive naloge.

Cetrt ure pozneje je gospa Petit-

jean že pridrobnila nazaj k stanovalcu.

— No, kako ste opravili? — jo je neraupno vprašal izmučeni baron.

— Gospa v gorenjem stanovanju je na vse pristala, a samo pod enim pogojem...

— Kaj pa hoče?

— Pravi, da bi morala sama doleti barvo preproge v skladu z njenimi tapeziami in zastori.

— To je popolnoma upravljena želja! — se je oddahnil baron.

— Povejte, prosim, gospe, da bom že jutri naročil za njo vzorce v različnih barvah.

— Torej me vendar ne mislite zapustiti? — je plaho vprašala gospa Petitjean.

Stanovalec se je jih je dovršeno vlijudno priklonil in se nasmehnil:

— Sveda ne bom na to več misil, gospa. Zadeva je poravnava.

Prihodnji dan si je izbrala pianistinja preproga sivkaste barve, najboljše kakovosti in zanesljive debelosti.

— Ko bodo delavci gotovi, naj mi pošljajo račun, — je nemarno primornil stanovalec.

— O, potem ni nobenega dvoma o uspahu. Jamčim, da vam bo gospa prav rada ustregla.

V istem trenutku je neko posevo sozvočje tako kruto užalilo občutljiva baronova ušesa, da je nervedno planil na noge in naslanjača.

— Ah, lepo vas prosim, gospa Petitjean, pojrite takoj k vaši soudi! Imejte vsaj malo spoštovanja do Beethovna.

Gospodinja je naglo pagledala v

nacinov potrudila izkazati hvaležnost postrežljivemu stanovalcu. A nekoga jutra se je razlegel obopen krik hišnega upravitelja in hudo preplašil vse hišne prebivalce. Baron Dindales, ki je sedeł pri zajtrku in skrbno mazal pomarančno marmelado na lepo zapete rezne belega kruha, je pozvonil in vprašal soberico, kaj se je zgodi. Do groze držitev služkinja mu je sporočila, da je sinoči obiskal gospo s klavirjem vlmilec. Začuden baron je celo spustil iz roke kruh, ki je padel na mizo.

— Ali je to mogoče? Vlmilec? Kaj je hotel?

— Pravi, razbojniki, gospod baron. Nismo vedeli, da je gospa v gorenjem stanovanju vdova po premožnem zlatarju. Misili smo, da živi v skromnih razmerah, a izkazalo se je, da je hrana v omari s perilom veliko draguljev, ker ni zavala bankam. Vlmilec je to moral zvedeti, in je vse odnesel. Uboga gospa je vso noč ležala zvezana in šele ob svitu jo je našla mlekarica na tleh. Zbudila se je, ko je zaslišala korake in mrlja strašno kričati. Pravi, da se je nekolicina ruvala z napadalec, dokler je ta ni omamil s strahovitim udarcem po glavi. Obraza ni videela, ker je bil zakrinkan, a pripoveduje, da je bil velikansko postave in črnih las, kakor eigan.

— To je vendar grozno! — je vzdihnil baron, — zdaj ne bo nihče v hiši zaspal. A kako je mogoče, da nesas nismo slišali?

Hišna je zmajala z glavo: — Kaj pa bi vtegnili kaj slišati, če ima zdaj gospa po tleh debelo probokano in še bolj debelo preprogo...

— Sveda ne bom na to več misil, gospa. Zadeva je poravnava.

Prihodnji dan si je izbrala pianistinja preproga sivkaste barve, najboljše kakovosti in zanesljive debelosti.

— Ko bodo delavci gotovi, naj mi pošljajo račun, — je nemarno primornil stanovalec.

Račun je znašal 3750 frankov, a baron ga je plačal brez vsake pritom. Gospa Petitjean je smatrala to izredno radodarnost za dober, da ne bo takoj kmalu izgubila najboljšega podnajemnika.

Nato je vladal ved eni sveti mir s popolno tišino. Debela probokavina in preproga sta sijajno odpravili coedenje neprijetnosti. Pianistinja je postala neslišna. Dobrošrena gospa Petitjean se je na tisoč

zvezer istega dne se je sestal baron Dindales v malem baru na Montparnasu s svojim prijateljem, poklicnim rokoborcem Julietom, ki je v zadnjem času postal žrtve brezposelnosti in si rad poiskal priložnosti zasluzek, ne da bi o tem obveščal pariško policijo. Resnici na ljubo je priponomil, da je bil Juliet majhne postave, precej čokat in popolnoma plavljiv. Njegov zavrhani nos nosi krasila dolga, sveža brzotina. Napravil je globoki požirek in s kozarcem koktelja v roki zaupno zaščetal baron.

— Topotava imela vratijo streco. Zlatnina sama bi zadostovala za otvoritev nove trgovine in vsi vrednostni papirji se glasijo na predložitelja ter niso podpisani po lastniku. Pravlahko jih bova vnovčljivo društvo za zaščito živali.

— Koliko skupaj? — je nemarno odvrial baron.

— Dvesto petdeset tisoč frankov čezeta dobička! — se je navdušeno namuznil rokoborec. Kaj pravite?

— Odsteti moramo od tega zemščaka 3750 frankov, ki sem jih plačal za preprogo in še ostanek bova lahkoh delila kot čisti dobiek, — je skoraj neslišno odgovoril baron Dindales. Slovel je v poslovnih krogih po svoji stalni brezhibni točnosti.

— Moje truplo se ne sme položiti v rakev, ampak v koš iz ločja z obrazom navzgor. Glava naj se zavije v nepremočljivo platno, ki naj se moje truplo izpostavi sedem dni pod vrednim nebom. Poleg tega dolčam, da se mora pokončati z menoj tudi glava moje mačke Tom Tit. Tit, ki je poginila 4. junija 1895. Hranil je jo vsa leta do smrti. Moje truplo in mačja glava naj se po sedmih dneh izroči plamenosti leta 1913 z Daljnjim Vzhodom več prometa kot vsa italijanska pristanisija za Benetke in Genovo kar je razčačilo Tržaščino javno obsojajo genovska "pozabljivo". Čes, Trst ima vendar že stare zveze s Kitajsko in zato morata veljati glavni pristanisiji za trgovino Kitajsko samo Trst in Genova. Fasistični tisk je zadnja leta ob raznih prilikah naglašal, da je imelo tržaško pristanisje v letu 1913 z Daljnjim Vzhodom več prometa kot vsa italijanska pristanisija skupaj. Ali to so tempi pasati. V Genovi so pozabili Trst ker je bil po zadnji plovni ureditvi paž dovolj očitno postavljen za Benetke.

— Z bromasto kolajno za zasluge je bilo odlikovanih več Italijanov.

Dihalne vaje otrok

. Zdravnik dr. Otmar v Haarlemu in Ingremskem je prišel na originalno misel, da si otroci lahko izboljšajo pljuča z dihalnimi vajami, če spuščajo mehurice iz mlinice. Dal je napraviti za otroke posebne cevke, katere pomaka deca v mlinico in piha mehurčke, da postanejo čim večji. Te vrste dihalne vaje so za otroke zabavne, obenem pa tudi zelo uspešne.

Zakonolom v hipnozi

Na Dunaju se je pred kratkim vrisil proces zaradi zakonoloma, v katerem je igral vlogo zapeljivega neke medicinice. Fant je prišel po priporočilih prijateljev in znancev v hišo bogatega tvorničarja in je začel dvoriti fabrikantovi ženi. Ob neki prilikai, ko je bilo v hiši vse sesto v veselo, je tvorničar nenadno opazil, da ni nikjer medicinice ne njegove žene. Šel ju je iskat in ju je zalotil in flagrant. Medicinice je pobegnil, tvorničar pa je zahteval pojasnila od žene. Žena je kriknila in se zrušila. Zaradi živčnega šoka je morala ležati dalj časa v postelji.

Zadeva je prišla pred sodišče, od katerega je zahteval njen mož razvedbo zakona. Tedaj je žena izvedela, da je kriv zakonoloma medicinice, ki jo je bil hipnotiziral in podvrgel svoji volji, ki se ji ni morda upreti. Po pričevanju medicinice se je stvar potrdila, tudi psihičar so pritrdbili tej sodbi. Hipnoza je bila tem lažja, ker je medicinice delala takšne poskuse na raznih ljudeh in so se mu vedno posrečili. Tvorničarjeva žena je tem lažje podlegla njegovi volji, ker je usodnega večera pila precej vina, kar je zelo utrudilo. Na obravnavi je mož ženi odpustil prestopek, medicinice je bil obojen, prizadeta tvorničarjeva žena pa je tri mesece pozneje izvršila samomor...

ČUDAŠKA DOBROTNICA

Italijansko mesto Turin je prejelo te dni od pariškega odvetnika obvestilo, da je pododelalo štiri milijone po čudaški umetnici Katarijni Pillini, ki je umrla v Riu Tiberu v skromnem stanovanju v Rue Ciblichy. Svetovno znana pevka iz dobre tretje cesarstva je bila rojena v Turinu in s svojo sestro Margarito, takrat splošno znano slikarico, se je napotila v tujino, kjer sta postali obe slavni umetniki. Za časa Napoleona III. sta se naselili v Parizu in otvorili znameniti umetniški salon, kjer so bili Maisons, Gorot, Coubert in Boldini stali gostje. Margarita Pillini je v Parizu kmalu umrla, njena sestra se je pa preselila v skromnem stanovanju in se prezavila v oblačila s prodajo slik, deloma pa z borznimi spekulacijami, ki pa z njimi ni imela posebne sreče.

In vendar je zapustila zdaj, ko je v visoki starosti 109 let umrla, svoji domači občini in njenemu sramnemu prebivalstvu štiri milijone, in sicer v originalimi oporki. Dolodila je, da mora Turin 18. avgusta, na rojstni dan pokojne dobrotnice, dati dvečna delavščina rodabinama 5000 lir. Najmlajši umetnik Turina naj dobiti letno 5000 lir, istotno tudi dva delavca na dan Sv. Katarine. Ucenjak, ki pa je v enem letu človeštvo z najvažnejšim odkritjem, dobti 10.000 lir. Za siromašne otroke naj porabi občina vsako leto o božiču 2000 lir.

Naravnite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Krvnik in konjederec

Iz Stolnega Beligrada prihaja vest, da je madžarska vlada izmed številnih prisilcev za službo madžarskega krvnika izbrala podčastnika Dordmandija. Ta pa izjavila, da sprejme službo krvnika samo pod pogojem, da mu poverijo tudi sirovku konjederec v Budimpešti, kjer dohodki, ki bi jih dobil kot krvnik, so tako pičli, da ne bi mogel z njimi izplačati.

Turčija brez kave

Turški listi pišejo, da je nastopil v Turčiji kriza kave, ki celo presegla podobno krizo, ki se je pojala v svetovni vojni. Ta pojav ponenti prelom z najzvezetim turškim tradicijami. V Smirni je takšno pomanjkanje kave, da je morda oblast racionalizirati uživanje in izdaja nakaznic za kavo, ki se izroči v roke vsakemu družinsku poglavaru posebej.

PRIMORSKE NOVICE

V Pulju se je vršil občni zbor

Zveze istrških zadružnih kleti. Glavno poročilo je podal predsednik Cristofoli, ki je ugotovil, da povzroča oprav

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

53

(Nadaljevanje.)

Radovednost in neka skrb nista dala Egerju nikakega miru. Ko pride naslednjega jutra Erik k njemu, ga vpraša po njegovem spremjevalcu.

— To je bil postaniški svetnik grof Verdin, — odgovori Erik. In si misli: kaj bi šele rekel nadgozdar, ako bi mu povedal: brat mojega očeta?

— Tako, kaj pa je hotel tukaj?

— Hotel nas je spoznati. Moja sestra je bila v hiši njegovega brata vzgojiteljice. Gospod nadgozdar se gotovo še spominjate — in zdaj jo je hotel zoper pridobiti za službo.

— Hmm! — je bilo sicer vjetno, kar mu je povedal gozdar — samo, ako pri tem ne bi bil tako v zadregi.

— Ali je to res? Ali smem vrjeti?

— Zakaj ne, gospod nadgozdar? — vpraša Erik začuden.

— Res? — Poizvedovaloč upre Eger svoje oči v Erik. — Misli sem, da ste se skrivajoč pobrgali za drugo službo.

— Kako pride, gospod nadgozdar, na to misel?

— Izpremenili ste se, Berger, tako ste zamišljeni, kot bi vam pri nas več ne ugašalo.

— Ne, gospod nadgozdar; nisem mislil na nobene izpremenbe.

— No, potem je dobro. Saj veste, da v svojem sreu ne maram nikomur nje slabega. In ako vas kaj teži povejte mi. Bližje ste meni sreu, kot drugi, kot drugi uradniki.

Erik zardi in seže v ponudeno roko. Začentil je solze v očeh — srečen je bil pri teh besedah.

Dnevi so se zaporedoma vrstili, toda za Lori se je vsak začel in končal zaledost.

Tihi in resno je delala v gospodinjstvu, v majhnem vrtu in pri kokojih. Mater je v vsakem oziru pomagala. Toda njena veselost je izginila in le s težavo je privabila na obraz kak truden nasmej, ko je videla, s kako veliko ljubeznijo jo obdaja mati, ki je pazila na vsako njeni želji.

Lori je ni hotela zabit, toda tako ljubezniiva, kot prej, ni mogla več biti proti njej. Ona ura je prinesla med obe nekaj vdihjavca nekaj tujega — Lori ni mogla nikdar pozabiti.

Po več ur je sedela in premišljevala. Vse, kar je izvedela, se je zdelelo kot težke sanje. Skoro eno leto je bila v hiši svojega očeta, ne da bi vedela, da je bil mož, ki je bil tako dober proti njej, do katerega je čutila tako veliko naklonjenost, njen oče. In otroci, ki jih je ponučevala, so bili njen brat in sestri.

Kako jo je mogla mati tako pustiti v nevednosti? Vse se ji vidi, sedaj v drugačni luci. Materina poizvedljiva vprašanja, kaj se vse godi na Hmeljniku — vsega tega se je spomnila in pogosto se je za radi te tajnosti zbulila v njej poza.

Glava jo je večkratbolela zaradi vedenega premišljevanja in srečo je bolo vsele velike hrepenjenje po ljubljenem možu. Razdar med ljubezni in otroško dolžnost je kmalu zravnala. Ni se mogla hudovali manj — bil je brez krivide. Po cele noči je ležala brez spnja in se je mučila, da bi našla kak izhod. Vedno je postala bolj trdna in bolj bleda in s krvjo jo je opazoval brat, ker se je vedno izogibala njegovim vprašanjem.

— Saj ni nje Erik: same pusti me! Nikdo mi ne more pomagati. Samo s srečo moram to uravnavati. In zato te prosim, da mi ne boš nasprotoval, ako bom hotelja proč. Tukaj nimam več obstanka, drugače bom zhlaznela. Imeti moram delo, da se bom zamotila. Ako se gospa Madneričeva prihodnji mesec zopet vrne v Ljubljano, bom šla k njej. Ve vse, ker sem ji pisala. Ker je do sedaj imela v moji sreči toliko sočutja z menoj, me v nesreči ne bo pustila same. Ra zume mo božje kot pa mati.

O pismu grofa Verdina Erik ni govoril z materjo. Videl je, da je ni čas za to.

Toda pismo je pustil v žepu v suknjiču, katerega je nekaj po pravljala. In da ga je brala, je takoj opazil, ker je bila nervozna in raztresena. Erik je lahko videl, da se je vedno v svoji notranjosti pečala s tem. Toda nikdar je ni spomnil na to; sama je morala uredit svoje misli.

Zaradi njenega miru je želel mirem izid njenega življenja.

Petindvajseto poglavje.

Govorice v vasi so se večinoma vrtile okoli kmalčnje poroka v nadgozdarjevi hiši. Vsakdo se je zanimal za poroko poročnika z njegovo hčerko Juto Egerjevo, kot bi to bila njegova zadeva.

Cudne stvari so si pripovedovali o njeni malo, o darilih, o dragocenem nakitu, katerega so kupili nevesti ženinovi starši. Nadgozdarjeva hči, ki ni prihajala iz bogate, toda iz plemiške rodbine je bila vredna neveste plemenitega Hladnika.

In gospa Bergerjeva je stalno pripovedovala svojima otrokom, kar je slišala od žensk, katere je sko sleherni dan obiskovala. Ni pa slutila, kake bolečine je delala Erik.

Jutri tedaj bo poroka!

Jutri se bo Juta imenovala gospa baronica Hladnikova.

Ali ni to bilo snešno! — Ako bi ji bil takrat povedal samo eno besedo, bi mu ostala zvesta, njemu, gozdarju Bergerju, — v upanju, da jo bo mogoče kdaj ob njegovi strani krasila grofovska krona.

Toda molčal je; molčal iz ponosa in samozavesti. Ako priprasti gozdar Berger ni bil dovolj dober za baronico Juto Egerjevo, tedaj tudi sama ni bila za grofa Verdina.

Tako je mislil, da se je potolažil. Toda bolest je vrtala in žgala in hrepenjenja ni mogel pregnati z nobenimi izgovori; živo mu je ostalo v sru.

In noben čudež se ni zgodil, da bi bil zadržal oni dan.

Pokrajina je žarela v poletni krasoti in vse je upilo po življenju — po življenju —

Tiso je moral nositi v svoji notranjosti bolečino. V teku enega leta se je naučil premagovati se in se kazati močnega!

Ko je bil dopoldne v lepo okrašeni hiši nadgozdarja, je segel Jutri v roke in ji vočil vso srečo.

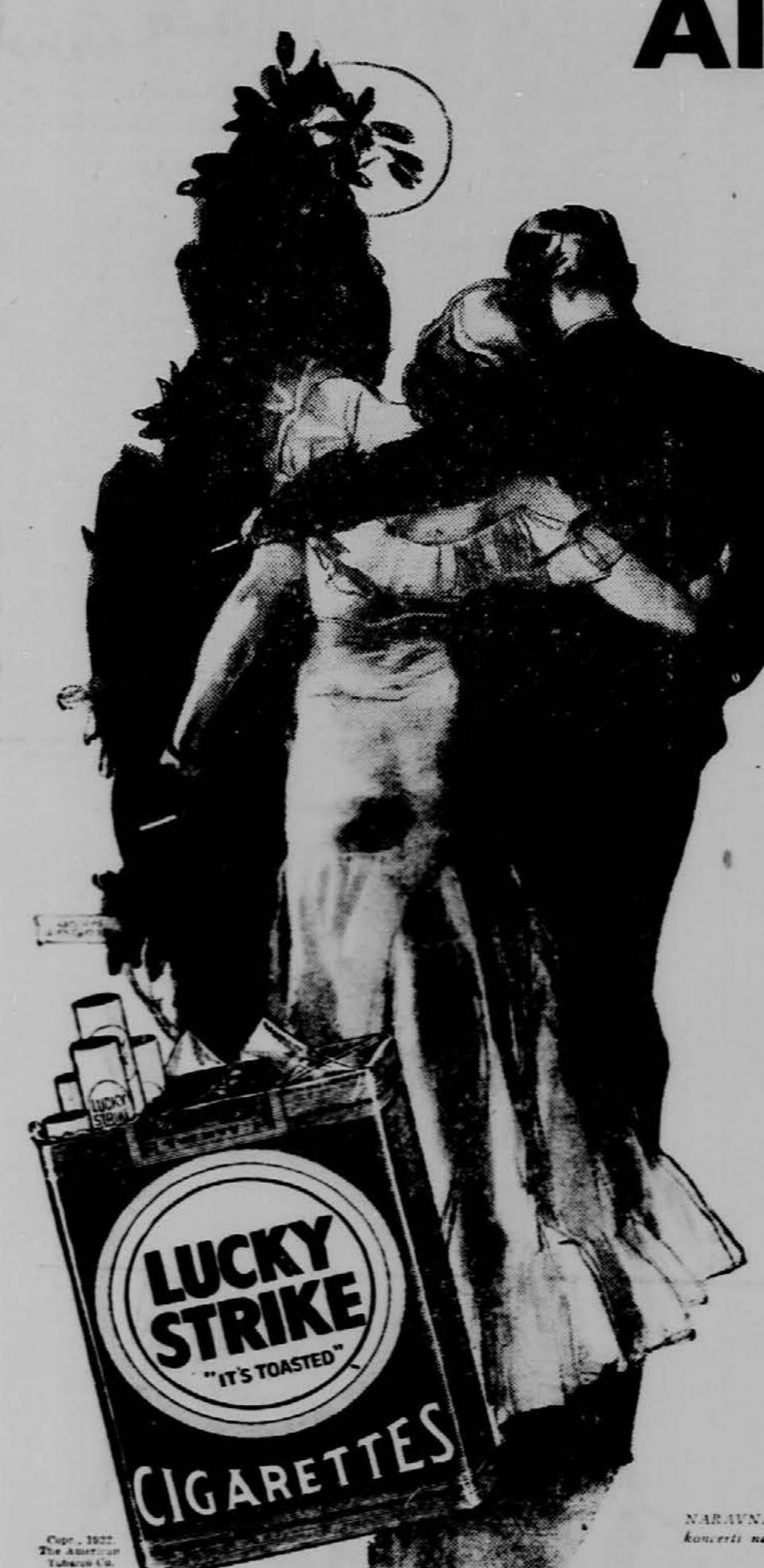
Kako se je njeni roka tresla v njegovi! In skoro v obupu, kot bi prosila pomoči, mu pogleda v oči. Zdela se mu je, kot bi ga njeni oči prosile, naj jo je enkrat prijazno pogleda. Toda mrzel je bil njegov pogled in poln zaničevanja.

Nato s spoštljivim poklonom stopi za korak nazaj, ji napije z besedami:

— Na vaše zdravje, milostljiva gospica! — ter izprazni kozače, ki mu ga je stari Eger veselo napolnil z burgundem.

Hrupno slavje na predvečje poroke so obhajali na Hladnikovem veleposestvu. V vsaki gostilni pa je vsakdo mogel piti zastonj; vse je moralo biti veselo.

Gospa Bergerjeva je bila pri učiteljivi ženi, kamor je imel pri-

Cop. 1922
The American
Tobacco Co.